

Svenska Mediers **ORDKRIG** mot Ryssland

JAN GILLBERG

”Frågan är inte om Ryssland kommer att invadera nya områden utan när.”

Så inledde TV-Rapport sin nyhetssändning kl 18 den 26 september 2015, som samtidigt markerade ett slags etappseger för mediernas flera månader långa kampanj för att svänga opinionen i frågan om svensk anslutning till NATO.

Uttalandet som toppade Rapportens nyhetssändning gjordes av **Cecilia Natander** (1) vid Centerpartiets stämma i Falun. Den stämma då Centerpartiet - efter att i alla år varit tydlig motståndare till Nato-anslutning - plötsligt med 273 röster mot 157 röstade för anslutning – plötsligt därför att beslutet togs utan föregående beredning. Helt kort före stämman hade ett papper skickats ut till stämmodeltagarna, där det utan närmare motivering förklarades, att partiledningen ändrat uppfattning från att vara mot anslutning till att nu vara för anslutning. På detta sätt hade det inte varit möjligt att i de olika distrikten diskutera denna för partiet centrala profilfråga.

Parallellt med när Riksdagen den 16 juni 2009 kort före sommaruppehållet utan föregående beredning beslöt att avskaffa den allmänna värnplikten är slående. Vilka krafter är det som styr den svenska säkerhetspolitiken?

Fixeringen på Putin som Den Onde

Den kampanj för svensk NATO-anslutning

som nu senast nådde fram till 41 procent JA och 39 procent NEJ har anförts av de båda Bonnertidningarna **DN** och **Expressen** samt **SVT**. Efterhand har andra medier som **SvD** hängt på. Kampanjen har givits stort utrymme i nyhetsrapporteringen.

Som resultatniriktade kampanjer har den haft ett personfixerat fokus. Detta på bekostnad av reflexion och analys. Ett fokus där **Putin** i alla sammanhang framställs som **Den Onde**. På det sättet har det varit möjligt att undvika en i mer kvalificerad mening analytisk säkerhetspolitisk debatt ägnad att förklara, varför alliansfriheten tjänat ut och därför bör ersättas med anslutning till det efter det kalla kriget kvarvarande (2) av USA ledda militärblocket.

Samtidigt har den andra sidan - **Nato-USA** - per automatik i det stora hela kommit att gälla som företrädare för **Det Goda/Det Rätta**.

Sveriges successiva natofiering

Mediernas demonisering av Putin har kommit att tjäna som alibi för Sveriges successiva öppnande av sina gränser för militär samverkan med Nato-USA. Denna samverkan undergår - för att uttrycka sig lite tjuvigt - en ”implementering”, som i mer formell ordning inleddes vid Natos toppmöte i september 2014. Det var då representater för Nato och Sverige skrev

under det - med ett annat tjuvigt uttryck - ”värdlandsavtal”, enligt vilket Sverige upplåter sitt territorium - förbinder sig att vara ”värd” - för av Nato ledd militär verksamhet.

Det i fjol i Brüssel undertecknade avtalet skall nu i - som det heter - ”nästa steg” godkännas av Riksdagen, vilket således inte skett - såvitt det inte skett sedan detta nummer av DSM gått i tryck. Ibland går det fortare än fort.

Att avtalet ännu inte - med angiven reservation - inte godkänts av Riksdagen har dock inte utgjort något hinder för att det redan kommit att tillämpas. Således har svenskt territorium redan upplåtits för ett antal samövningar med olika Nato-länder - bland annat för övningar med stridsflyg i Norrland.

Avtalet och dess konsekvenser - vare sig det gäller på lång eller kort sikt - har dock fortsatt knappt diskuterats.

Sveriges deltagande i USA-leda krigsföretag

Hur Sverige övergivit sin alliansfrihet och blivit en med USA-Nato allierad - som det ibland kallas - ”partner” kommer till sitt tydligaste uttryck i Sveriges deltagande i olika av USA-Nato ledda krigsföretag. Först Afghansista, sedan Libyen.

Med sitt deltagande i kriget i Afghanistan - ett krig som pågått i 13 år eller under en snart tre gånger så lång tid som

Andra världskriget – avbröt Sverige sitt sedan Napoleonkriget fortlöpande fredstillstånd. Ändå fortsätter vi att tala om vår 200-åriga fred. Möjligen eftersom de beslut, som ledde till vårt deltagande i kriget i Afghanistan, aldrig blivit – vare sig förr eller senare – föremål för prövning i en offentlig debatt värd namnet. Sverige bara plötsligt befann sig borta i Afghanistan med stridande trupp och så har det sedan förblivit.

Alltifrån att Sverige trädde in i detta krig har syftet uppgivits vara – med ännu en begreppsinnovation - ”fredsframkallande”. Hela krigets bakgrund och ”uppgift” - i vars förberedelser Sverige skall ha deltagit! – skall enligt förekommande uppgifter varit en helt annan och klart krigisk offensiv. I en artikel i *Aftonbladet* den 7 augusti 2015 - ”Ett dyrt krig” - skriver

Thage G Peterson (Sveriges försvarsminister 1994-1997):

”Uppgifter finns om att Sverige deltog med militär expertis i samtal om krigsoperationer i Afghanistan redan veckorna efter terrordåren i USA den 11 september 2001.”

Vad har det kostat?

Vad har detta Sveriges deltagande i Afghanistankriget kostat? Det är något som inte finns klart och entydigt redovisat. Den redovisning som finns underskattar kostnaderna på ett anmärkningsvärt grovt sätt. Detta enligt en av Riksrevisionen redan 2011 gjord granskning, vilken Peterson i sin artikel hänvisar till:

”Kostnaderna för Sveriges deltagande är grovt underskattade. Endast direkta kostnader för insatser har tagits med, medan alla indirekta kostnader – förberedelser, inhyrning av flygplan, eftervård av soldater, särskild materiel med mera – utelämnats. Riksrevisionen gjorde bedömningen att de totala kostnaderna (detta redan 2011) var flera miljarder högre än de som uppgivits.”

Thage G Peterson anser det som en självklarhet, att Riksrevisionen ges i uppdrag att räkna fram de verkliga och totala kostnaderna och detta för alla de 13 åren. Det är bara att instämma.

Libyen

Ett annat Nato-lett krigsföretag Sverige deltagit i är den koalition, som påtog sig

Världen i behov av Krock-Kuddar

Återkommande i inte minst svenska medier förmedlas en bild av ett Ryssland, som under Putins ledning eftersträvar att återupprätta det gamla Sovjetunionen och dess maktposition ägnad att åter göra landet till ett hot mot Västvärlden. Den bilden är falsk. Vid denna kransläggning vid ett monument till minnet av Sovjetkommunismens många tiotals miljoners offer ger Vladimir Putin uttryck för sin avsky för denna landets mörka historia. När får vi uppleva att Aftonbladet kulturchef Åsa Linderborg – en av initiativtagarna till det "Historikeruppror", då hela det svenska historikerkollektivet protesterade mot att Forum för levande historia tilldelats medel för att fylla igen en i Sverige under decennier ängsligt skyddad kunskapslucka om kommunismens ohyggliga brott – ge uttryck för samma avsky? Se vidare DSM 3/2015, sid 30.

uppgiften att i Libyen "införa demokrati och mänskliga rättigheter". Det verkliga motivet var dock av ett betydligt mer jordnära slag. Det av Ghadaffi ledda Libyen vägrade att låta landets enorma oljetillgångar exploateras av utländska intressen samtidigt som han utmanade petrodollarn som handelsvaluta, något som i förlängningen hotade dollarn som världens ledande reservvaluta.

I mars 2011 föreslog regeringen **Reinfeldt** att Sverige skulle delta i koalitionen. Samtliga partier utom **Sverigedemokraterna** röstade ja till förslaget. I detta krig uppträdde Sverige med JAS-plan och marina enheter.

Under detta krigsföretag gjorde sig koalitionen skyldig till en lång rad krigs- och folkrättsbrott, något som påtalats och dokumenterats av människorättsorganisationen **Human Rights Watch**. Ett av dessa brott gäller lynchningen (3) av Libyens ledare **Muhammar Ghadaffi**, som av en skrattande **Hillary Clinton** kommenterades med orden: "Vi kom, vi såg, han dog."

Vi kan nu se resultatet av detta krig. Hur ett tidigare välordnat samhälle med starkt folkligt stöd befinner sig i upplösning, från vilket människor flyr över Medelhavet i tiotusental och hur löftena om demokrati och mänskliga rättigheter visat sig vara tomma ord. I vad som tidigare gällde som Nord-Afrikas mönsterstat är det numera kaos och sharialagar som gäller.

Mediernas insats

Med deltagandet i dessa båda Nato-USA-ledda krig – det i Afghanistan och det i Libyen (4) - har Sverige de facto kommit att överge den alliansfrihet tack vare vilken Sverige undsluppit att dras in i krigiska konflikter. Dessutom en alliansfrihet som utgjort själva fundamentet i en hos svenska folket tvärs över partigränserna förankrad säkerhetspolitik. Ett fundament som nu håller på att vittra sönder allteftersom det ena partiet efter det andra överger alliansfriheten som säkerhetspolitisk doktrin.

Mediernas insats för att driva på denna

process sker inte genom att öppna sina debattsidor för en reflekterande och analyserande debatt utan genom att ge utrymme för ett slags mot Putin på nyhetssidorna riktad hetsjournalistik. En hetsjournalistik som skapat den "åsiktsström", som våra politiker lättfärdigt ansluter sig till. Endast undantagsvis är det någon som djärvt att gå motströms.

Ett sådant undantag är **Thage G Peterson** – försvarsminister 1994-1997. Detta i ett inlägg "Säg nej till Nato" publicerat den 21 juni 2015 i **Aftonbladet**. (5)

"Är vi så historielösa?"

Thage G Peterson inleder sitt inlägg med att påminna om hur Sverige i decennier mött militära hot med en fast och konsekvent neutralitetspolitik och ett starkt försvar. På detta sätt, poängterar Peterson, har Sverige också bidragit till att bevara lugn och stabilitet i Norden. Om detta, som borde vara grundelementa i en på kunskap om vår historia byggd säkerhetspolitisk debatt, påminns vi alltmer sällan. Peterson skriver:

"Nato-anhängarna eftersträvar att nya militära gränslinjer dras genom vår kontinent. Vår historia och våra erfarenheter lämnas åt sidan och kastas på sophögen. Bortblåsta är de goda erfarenheterna av neutralitet och alliansfrihet. Är vi svenskar verkligen så historielösa?"

Vad är annat att vänta i ett land, där historia som fristående skolämne sedan decennier satts på undantag och där medierna i allt högre grad tagit över vad människorna i vårt land skall både veta och tycka. Medier som i sin tur styrs/leds av människor med

Under ett antal år på 2000-talet hyrde jag en läs- och skrivstuga – ett ombyggt höns hus i anslutning till en bondgård - i norra Tyskland. Varje gång jag körde in på gården kände jag ett slags rening eller bättre uttryckt en befrielse från det åsiktsfångelse som de konfirmerande svenska massmedierna byggt upp.

Som närort hade jag den gamla svenskstaden Verden. Där fanns (och finns?) inte mindre än fyra välsorterade bokhandlare, där jag kunde ta del av ett kunskapsutbud, som jag praktiskt taget helt saknade hemma i Sverige.

I en av Verdens bokaffärer träffade jag på den tyska översättningen av den franske författaren och journalisten **Jean Raspails** bok "Le Camps des Saints" - en bok som i Europas kulturländer fått en spridning i flera miljoner exemplar men som av den svenska "kultureliten" torde vara helt okänd. Här skildrar Raspail närmast profetiskt hur den europeiska civilisationen går under genom en omfattande invandring från främmande kulturer.

Boken kom ut 1973 – således för 42 år sedan!

JG

en inte sällan förskräckande historisk obildning. (6)

Det eskalerade ordkriget

Vad som i hög grad kännetecknar de runtom framväxande konflikterna – inte minst de som gjort Putin till måltavla – är ett eskalerat ordkrig, i vilket inte minst svenska medier kastat sig in i.

Här manar Thage G Peterson till besinning:

"Jag upplever att EU:s konflikt med Ryssland har gått så långt att man inte längre kan föra en normal dialog. Man borde sätta sig ner och fundera över vad som har gått snett i relationerna."

Förvisso borde man det. Nog så viktigt är att fundera på *hur* detta skett och *vilket ansvar* medierna har för den framväxta animositeten. Inte minst genom att trigga politiker att göra "utspel" och att välja ett språkbruk ägnat att få "massmedialt genomslag". Vår egen twittrande **Carl Bildt** är ett avskräckande exempel på detta. Hans efterträdare **Margot Wallström** tog initialt efter manéret men har sedermera anpassat sig till ett något mer diplomatiskt tonläge.

Hotet från Ryssland

Som ett viktigt led i den av Peter Woldarski (7) ledda kampanjen för en formalisering av banden till Nato-USA ingår att väcka gammal rysskräck till liv och framställa Ryssland som ett nära nog omedelbart militärt hot.

Vare sig Sverige – som det uttryckts - "tar nästa steg" och formaliserar banden till Nato-USA eller inte är det befängt att tro, att Ryssland skulle ta risken att medverka till framkallandet av en militär konflikt i Sveriges närområde innefattande Finland och Baltikum. Bara det faktum att USA har en tio gånger (!) så stor militärbudget som Ryssland räcker för att förstå det orimliga i talet om det ryska militära hotet.

Det hindrar dock inte att framförallt hetsen mot Den Onde Putin kan räcka långt för att manipulera opinionen till att tro att en formalisering av Sveriges medlemskap i Nato gratis och franco löser de problem, som uppstått till följd av **Reinfeldtregeringens** långtgående avveckling av det svenska försvaret.

Vare sig Putin – eller någon som i en okänd framtid kan komma i hans ställe – skall gälla som "god" eller "ond" är det dock av stor betydelse att Sverige bygger

upp det nationella försvar vi i dag saknar istället för ett försvar anpassat för "internationella insatser" som understöd till den av USA-Nato i skilda delar av världen ledda krigföringen.

Behovet av KROCKUDDAR

Genom att överge alliansfriheten och göra sig till allierad med Nato-USA:s krigspolitik har Sverige slagit in på en både farlig och destruktiv väg. Och det handlar då inte i förstone om konsekvenserna av medlemskap i Nato eller inte medlemskap. Det handlar om något mycket större och viktigare men om vilket det inte talas.

Det handlar om den roll ett alliansfritt och neutralt Sverige skulle kunna spela som medlare i en tid, då behovet av medlare – krockuddar – är större än någonsin. Inget land borde ha bättre förutsättningar att fullgöra en sådan roll än Sverige. Det räcker långt med att påminna om storheter som **Raoul Wallenberg, Folke Bernadotte, Dag Hammarskjöld**. Men det gäller då att med klokhet och besinning förvalta det arv dessa lämnat efter sig.

Det gäller också att hitta personer med kvaliteter, som gör dem vuxna att axla detta arv. Med den degeneration som vidlåder rekryteringen av dagens politiker är det svårt att se annat än att sökarluset måste riktas mot andra sektorer i det svenska samhället (8). Vilka? Ja, det är den stora frågan.

Återgång till förnuft och måttfullhet

En viktig förutsättning för att Sverige skall kunna återta rollen som en förnufts och måttfullhetens röst (9) är, att Sverige 1)

frigör sig från nuvarande bindningar till USA-Nato samt 2) återupprättar ett eget nationellt försvar. Dessvärre är detta senare inte gjort i en handvändning – särskilt som Sverige i sin flyktingpolitik slagit in på en väg som är ägnad att ruinera landet och som bäst bör benämnas "själv-mordspolitik".

Under den tid som anpassningen av Sveriges politik kräver är det angeläget, att Sverige stämmer ner tonen visavi Ryssland (10) samtidigt som Sverige hämtar största möjliga stöd i en nära samverkan med i första hand Finland men också med övriga Skandinavien – helst innefattande de baltiska länderna. Ett sammanhållet Skandinavien med Finland som ryggrad är visavi Ryssland – vare sig presidenten heter Putin eller något annat – ägnat att inge respekt och därmed ägnat att främja stabiliteten och freden i Norra Europa. (11)

(1) När Cecilia Netander hackigt läste upp uttalandet från en papperslapp, förmedlade hon inte intryck av att vara i den svenska säkerhetspolitiken insatt person. Snarare någon som valts ut för uppgiften att leverera något som TV Rapport sedan kunde "toppa" sin nyhetssändning med.

(2) Som uttalad avsikt var att kalla krigets upphörande skulle manifesteras genom en

upplösning av de båda mot varandra stående militärpakterna – Nato och Warzawapakten. Den senare pakten upplöstes men inte Nato, som dock fick nya uppgifter. Detta som en med tiden alltmer krigisk världspolis.

(3) Den långt utdragna lynchningen videofilmades och kunde sedan förevisas som skådebröd världen över, Också i SVT-sända nyhetsprogram.

(4) Folkpartiledaren Jan Björklund förordade att Sverige skulle delta även i Irakkriget – det tredje av de Nato-USA-ledda krig som ytterst handlar om makten över Mellersta österns oljetillgångar. De tre krigen har sammantaget kostat miljoner människor livet, givet upphov till en flyktingvåg av en omfattning som leder tankarna till Medeltidens folkvandringar och som hotar att utlösa en Världsbrand.

(5) I tre i Aftonbladet publicerade artiklar har Thage G Peterson gjort den svenska säkerhetspolitiken och dess revidering föremål för granskning och reflexion: 1) Säg nej till Nato (2015-06-21), 2) Ett dyrt krig (2015-08-07). 3) Krigar ni i smyg? (2015-10-19). Tre viktiga inlägg som förbigåtts med tystnad i MSM. Se vidare för kommentar på Nya Fäderneslandet, sid 28.

(6) Denna utbildning har också visat sig grassera bland våra politiker. För inte så länge sedan blottade vice statsminister Åsa Romson denna sin utbildning. I ett av sina offentliga framträdanden placerade hon Auschwitz i Bayern.

(7) Innan Peter Wolodarski tillträdde posten som DN:s chefredaktör undergick han en ett år lång "specialutbildning" i Harvard, USA. Utbildningen uppges ha varit skräddarsydd av CIA. En liknande utbildning har Tomas Bodström undergått.

(8) Det fanns en gång något som hette Hessnergruppen. Den bestod av ett tjugotal framstående företagsledare som Lars Edlund, Olle Franzén, Christer Höglund, Per Lindberg, Curt Nicolin, Gösta Rehnquist, Hans Stahle, Ulf Styren, Lars Sundblad, Lars Wirstrom. Under fem år (1963-68) var jag (JG) gruppens verkställande sekreterare.

(9) Detta i stället för att gå ut i världen och uppges sig vara en "Humanitär Stormakt", något som mer och mer kommit att få ett löjets skimmer över sig.

(10) Men också ger uttryck för självständiga och när så är påkallat kritiska uppfattningar. Med underdånighet vinner Sverige inte respekt vare sig i öst eller väst.

(11) Om betydelsen av ett väl sammanhållet Skandinavien har jag skrivit ett flertal i DSM publicerade artiklar – bland andra: "Stabiliteten i Europa främjas av Skandinavisk Försvarsunion" (DSM 3-4/2008), "Östersjö-Union för främjande av framtidens vattenförsörjning" (DSM 5/2010), "Världen behöver: "Freds- och Säkerhetszon i Norra Europa" (DSM 2/2011), "Falsk säkerhet" (DSM 1/2014), "Carl Bildt ett hot mot säkerheten" (DSM /2014), "Gemensam nordisk säkerhetspolitik" (DSM 6/2014)

